

מה המקור לאיסור היציאה לחו"ל בכלל, וכיצד להתייחס לתופעה ההולכת ומתרחבת בקרב בני הנוער, היוצאים אחרי השרות הצבאי למזרח הרחוק?

בתלמוד במסכת בבא בתרא צא. תנו רבנן: אין יוצאים מארץ ישראל לחו"ל... ופרש רשב"ם מפני שמפקיע עצמו מן המצוות, כנראה שהחסד הוא לפי שיטת הרמב"ן בסוף פרשת אחרי מות שלא רק שבחו"ל חלק מהמצוות אינן נוהגות, אלא שעיקר חיובן הוא בארץ ואילו בחו"ל החיוב הוא מדין הציבי לך ציונים לכשיחזרו לא תהינה חדשות עליהם.

בטור ושו"ע ההלכה אינה מובאת מפורשות אולי בגלל החורבן שהיה בדורות ההם, אולם ברמב"ם הלכות מלכים פ"ה הל' ט' כותב שמותר לצאת רק לדברים מסויימים, ללמוד תורה, לישא אישה, להציל מן העכו"ם וסחורה, ובעיקר האיסור הוא למטרת טיול ובילוי. וכן בספר פאת השולחן (לתלמיד הגר"א הרב ישראל משקלוב) בסימן הראשון מאריך בנושא. מרן הרב קוק זצ"ל כותב בספרו משפט כהן סי' קמ"ז שאפילו לצאת להשתטח על קברי צדיקים שיש בזה ענין אין לצאת לחוץ לארץ. לאור המקורות האלה ברור שיש איסור יציאה בזמננו ובמיוחד למזרח הרחוק שם מתלויים עוד כמה וכמה איסורים של המצאות בחברת עובדי אלילים, בעית כשרות המזון, צניעות וסיכון גדול להסתובב באיזורים ההם. כל מי שנגעה יראת ה' בלבבו צריך להמנע ולהשפיע גם על אחרים לבל יגררו לאופנה החדשה הזאת.

הנני מחזק בזה את המעוררים בקרב הנוער והלואי והדברים יכנסו ללב הדור הצעיר ויצילו אותנו מנטיות של חיי ריקנות ושעמום.

בזכות ההתעוררות לאהבת ארצנו הקדושה שהובטחה לנו מפי הגבורה, נזכה בקרוב לראות בהשלטת ריבונות עם ישראל על כל מרחבי ארצנו ושלום ובטחון אמיתיים ישררו בכל חבלי נחלת אבותינו.

בכבוד רב,

החותם לכבוד התורה

הרב דוב ליאור